

BALLAR SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ : SITGES : trimestre, 1'75 pessetes
 ESPANYA: any, 8 ptes.: AMERICA: id., 2'75 pesos (or)

ANUNCIS. ESQUELES, REMESOS I RECLAMS
 segons tarifa establerta i a preu convencional.

REDACCIO I ADMINISTRACIO: PARELLADAS, N.º 24.
Telefon n.º 367

Els treballs es publiquen baix la exclusiva responsabilitat
 dels respectius autors. No's retornen els originals.

Un nou projecte grandios a Sitges

Concurs anyal ibèric per a artistes

El paisatge de Sitges—atribuim-ho al paisatge—és generador de belles idees grandioses. Un dia fou «Terramar», l'altre l'«Autòdrom Nacional» i suarà el projecte que motiva en l'actualitat l'atenció preferent dels intel·lectuals sitgetans i de tot Catalunya.

Arribat a una vivent realitat el «Autòdrom Nacional», semblava que passàriem una tongada de relatiu repòs, però ja fa dues setmanes que hem estat cridats al despatx particular de l'Alcalde de Sitges i que una veu, filla del més clar optimisme, ens ha fet sabedors d'un magnífic pensament.

En realitat, la essència del pensament,—i això l'afavoreix per lo que direm més avall,—ja havia estat duta temps enrera al Consistori a indicació de la mateixa mentalitat matriu, mes ara tot indica que pendrà majors concrecions de eficàcia. Vegeu el que digué aquella veu.

L'objectiu

La vila de Sitges, la espiritualitat de la qual va portar-la a esdeveniments artístics insospitats en altres pobles de la seva categoria, ja sigui acompanyant en cívica processó els primers quadres del Grèco o aixecant sense cap ajuda oficial un monument a la glòria del genial cretenc: refugi i inspiració d'iberis contemporanis qui, a la llum amiga del «Cau-Ferrat», iniciaren la nova floració de les nostres arts, escoltant preclares les més fines hipèrboles a sa be-

llesa, tindria que promoure una millor dignificació i ben estar pels artistes ibèrics, mitjançant Concursos anyals que fortalitzin sa compenetració espiritual, contribuint a establir equitat entre la plausible ajuda que es presta a una de les branques de l'intel·lectualisme (el periodisme) i les que mereixen les demés injustament oblidades.

El procediment

Aquesta vila, en iniciar els sosdits certamens, procuraria obtenir dàdives dels seus hostes i seria secundada pels Círcols de Belles Arts de Madrid i de Lisboa i el Círcol Artístic de Barcelona, convocantse el primer *Concurs Ibèric per a Artistes* prèvia constitució d'un Comitè organitzador.

Per tal d'assegurar la vida de aquets Concursos, es crearia un Patronat de Protecció a les Arts i als Artistes, les presidències de Honor del qual serien ocupades per S. M. el Rei d'Espanya i el President de la República de Portugal, essent vocals els presidents de les Entitats artístiques precitades, l'Alcalde de Sitges i els ofer-tors de donatius.

Els premis

Consistirien en importants xalets d'un pressupost de 50.000 pessetes cada un (solar i jardineria compresos) a emplaçar en la urbanització de Terramar, edificis que es construirien en quant al 30 per 100 de llur valor amb l'ajuda d'un préstec del Banc Hipotecari de

Espanya, amortitzable en 30 anys, construïnt-se baix gust i distribució apropiats a llurs futurs propietaris. La totalitat de premis seria de 4 xalets.

Un a la millor escultura de tema a elegir desenrotllada sobre matèria definitiva.

Un a la millor obra musical per a teatre o bé litúrgica, coral, de camera, etc.

Un a la millor obra literària. Tots els treballs presentats deurien ésser inèdits.

Els drets de propietat de les obres premiades passarien al Patronat, el qual procuraria obtenir dels Municipis importants de la Península s'organitzin tots els anys a cada un i en igual data, un festival denominat «Dia de les Arts i de les Lletres», a benefici de les morades per artistes pobres.

La formació del Jurat serà objecte d'estudi aprofundit. Apart de la propaganda que ocasionés el Concurs previ de Cartells, se n'obtidria en la Exposició de aquets i amb la difusió d'anuncis del Primer Concurs Ibèric, procurant-se revestir de gran solemnitat la col·locació de la primera pedra dels xalets.

També es realitzaria una exposició de les obres admeses de pintura i escultura, fent-ne edicions i destinant-se a la venda les obres i llurs reproduccions, amb el producte de la qual es podria constituir un fons a nom de l'al·ludit Patronat.

A la tasca

Aquesta bella idea que en síntesis acabem d'explicar, no cal dir que fou acullida amb veritable entusiasme, posant-se tot seguit, com procedeix entre bons patriotes, mans a l'obra.

Una frapant coincidència

Gran ha estat, però, la estranyesa dels qui en el mencionat projecte treballen, en llegir dis-sapte de l'altra setmana l'esboç de la R. O. que el Ministre d'Instrucció Pública pensa promulgar, molt semblant al projecte que de temps vé ocupant l'interès dels intel·lectuals catalans, encara que la «iniciativa» del Sr. Ministre resulti evidentment d'un migradíssim objectiu.

Devant de l'anunci de la R. O. en qüestió, s'acordà, entre els elements que tenen cura del nostre projecte, que el Sr. Alcalde de Sitges, En Josep Planas Robert, dirigís al Ministre d'Instrucció Pública, Sr. Montejo, el telegrama següent:

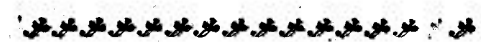
«Enterat projecte R. O. protegint Belles Arts, crec-me com cap altre obligat a felicitar-vos per haver coincidit en molts extrems idea elaboració de la qual està ultimant agrupament intel·lectuals catalans, previ contacte i anuència Reial Acadèmia de Sant Fernando, consistint en premiar amb xalets en aquesta vila artistes ibèrics, mitjançant concurs, les línies principals del qual ens honrariem en sotmetre a V. E.»

Per la nostra part, podem assegurar que amb bastant anterioritat a la divulgació del projecte l'ini-

ciador veritable de la idea s'havia posat en contacte amb el Sr. Villegas (que deixà d'existir pel Març d'enguany), el qual ocupava la presidència de l'Acadèmia de Belles Arts de Madrid, obtenint la seva anuència i la dels seus més clarividents companys. Inclús hem tingut ocasió de llegir dues cartes de la dita personalitat relacionades amb l'assumpte.

¿Què deü haver succeït en el món intel·lectual de la Vila i Cort? Per avui no volem fer ús de la sagacitat i esperem confiats el mot del Ministre d'Instrucció Pública.

Afegim només que el projecte d'aquí serà un fet, tant si s'acompleix com apèndix de la R. O., com deslligat de la mateixa, adquirint en aquest últim cas un pur caient català.

Notes de Societat

Ens és necessari, com el pa que menjem, fer una mica de llum a la última nota de l'anterior setmana, perquè cal confessar que tothom ha quedat a les fosques. *Don Nadie* fou concebut en la Cripta de Pombo, aquell reduït, però selecte, cenacle madrileny on oficia Gómez de la Serna entre la bodocaria dels aprenentís d'intel·lectual. *Don Nadie*, ni caldria dir-ho, no és ningú i, en canvi, és constantment alguna cosa, com ho demostra l'haver-se-li dedicat un «cocido» extraordinari en la pròpia Cripta, deixant buit el seu setial. Tots els concurrents veïen, no obstant, a *Don Nadie* ben present, i la major part el prengueren per símbol del No-Res quotidià que, dins el nostre desolat país, omple més que no pas la Valor-Home, la Valor-Fet, la Valor-Cosa, la Valor-Valor.

Estiguin tranquils nostres amics,—els de la taula rodona de l'hall i els de la taula quadrada d'entrant a la esquerra,—doncs d'ells encara no ha estat el regne de *Don Nadie*; però amb la mateixa sinceritat direm que *Don Nadie* passa sovint pel nostre costat, quan els ulls de la gent podser no el clissaran i permanixerà impalpable per més de quatre.

Referent a la *Traició*, aquella senyoreta, debem assegurar tres quartos del mateix que de *Don Nadie*: tan irreal com vulguin; però molt possible, perquè ja vàrem neixen en pecat mortal.

En la ideal mansió dels Marquesos de Fielato s'hi donaven recepcions que resultaven «ben lluïdes». De la distingida «élite» es destacava el popular Lord Mitjons i el seu parent Old Mayor, els quals, elegantment habillats, ostentaven les insígnies de l'Ordre de Caco, fent les delícies de l'element femení.

L'últim festival nocturn no assolí tota la brillantor que era d'esperar, perquè abusant de la esplendidesa tradicional dels senyors Marquesos, els hostes anaven embutxacant-se descaradament les pastes del thè, després d'haver-se'n saciat, la qual cosa motivà una escena desagradable.

Lord Mitjons arribà a trencar... el respecte an aquells qui tantes atencions li havien dispensat, i digué:

«I do not understand the Fielato Seniors' attitude. My cousin and myself have always made the same. We will take revenge and our abhorrence on you will be as large as that we feel for the Municipal Government.»

A tot lo qual els polits Marquesos de Fielato contestaren:

—«Good-bye, Mr. Elephant!»

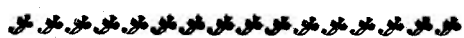
Segons l'altre setmanari local, han estat a mil de millions els prometatges que s'han registrat aquest istiu entre l'aristocràcia de la colònia. El xamós «Papitu Agutzilet» té ja coll avant cent millions de Dinars de Noces, i ens suplica propaguem que els pares de les núvies no es descuidin de invitar a la premsa yilatana.

Queda complascut, a mitjes.

Passa la temporada de Tardor a Font Romeu, nostre particular amic N' Eudald Tallada, de qui hem rebut una atenta carta interessant-se pel Nou Cassino dels Estiuejants que es projecta edificar en la nostra platja incomparable.

Preguem a l'esclatit amic es serveixi aguarar uns dies la nostra resposta, per tal de permetre'ns fer una acurada informació.

FIFTEEN

Llibres rescents

El tercer llibre de poemes

d' En Millàs - Raurell

Publicació de «La Revista»

Aquest llibre tot ell frisa, com si l'oreig passés pel seu damunt

i volgués borrar tota màcula i imperfecció.

Però, al meu entendre, l'oreig hi folga endebades, si és que cerca una imatge caduca o un sentiment mesquí; tanta és la pulcritud emotiva i descriptiva! Simbòlicament, aquest fresseig podser és encarnació real de la inquietut del poeta; així és el daler de plasmar una veritat alada, que es reflexa en llurs planes concises.

Es En Millàs-Raurell de les ments més ègides i a l'hora més serenes i clarividents d'entre els joves poetes catalans. S'ha dit, d'ell, que li manca originalitat, influït pel mestratge d'altres poetes estrangers, encar que entre els nostres és d'una estructura nova i personal. Gosaré jo afirmar, després de la lectura d'aquest seu llibre, que és un deixeble d'En López-Picó, la robustesa literària del qual és inconfundible i a qui rarament es pod imitar voluntàriament, per la meritíssima objectivitat expressiva del seu estil; per lo tant, totes les afinitats d'ambdós són pures coincidències que per res desvirtuen la inspiració creadora; puix també es troben en el llibre d'En Millàs consonàncies maragallianes, que cal·liquem de caïres ben propis i personals. En els darrers poemes del llibre hi ha algun esgarriament que sembla trencar la unitat lírica i primícera per cercar la emoció d'humanitat, elegíaca i tràgica.

Els primers poemes de la col·lecció, les odes — «Oda invocativa», «Oda conuvial», «Oda de la dolça amor» i «Primavera» — són insuperables per la poderosa pujança i colpidora brevetat. Ja coneixíem la «Oda de la dolça amor» i els seus versos, d'una rima ajustada, els servo com un remoreig amanyagador en les oïdes d'allavors ençà, i he tingut un plaer joiós al retrobar-los:

*O dolça amor melangiosa i casta.
Amor tan pura que no's pod marcir,
has devallat del cel, cobrint la vasta
planor del món, guiant el nostre albir.
O dolça amor melangiosa i casta!*

De l'«Anima de fruites» direm que és un singular sonet. Diu el poeta:

*O els gais raïms. Són llàgrimes del cel
que han devallat de nit totes gelades.*

L'amor és el que més obcessina el seu pensament i les evocacions flueixen com la mel:

Mots de l'amor—quines fruites tan dolces

Canta la mar i la joia del seu braçolar; i en l'«Epitafi de cada dia» sembla polsar-la talment en

llur panteig ofegat, boi fitant-li l'esguard i escrutant-li llur vida. Però quan em plau més és quan sembla lluitar per una definició de viure esperitua; quan, ubriagat per l'anhel, s'abranda gaudiós de perfecció i plasma desitjos insondables, somnis vivents; però esquiva un lluc de pretesa vanitat:

*Un sol amor deman, un sol només:
no soc l'avar retut de cobejança.
Jo vull un bri d'amor que'm consolés,
si no pod ser l'amor, sia esperança.*

Veus aquí tot un poema punyent de la guisa que jo he insinuat:

L' ENDEMA

*Fret com aquest matí mai l'he sentit,
ni amb la gelor de l'hivernal nevada:
que la neu del dolor dins l'esperit
té la fredor d'una ganivetada!*

té tota la subtilitat de la gebre i tot el dolor i la tortura del puniment de la sang.

Albirem com en un pròxim llibre En Millàs-Raurell, ja madur coordinant els dos sentits capdals de la seva poesia, es revelarà com un dels més forts poetes nacionals.

«Endebades», d'E. Lientiewicz

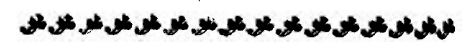
Traducció de J. M. Girona

Publicació «Editorial Catalana»

El castíssim poeta autor dels vastíssims «Versos d'Amor i de Galania» que es diu Josep M. Girona, ha traduït aquesta novel·la d'una guisa maravillosa. Segurament que en el traspàs a la nostra llengua no ha descendit ni un grau la quantitat d'emoció primitiva; hi ha paratges del llibre d'un interès colpidor i d'una sugestió vivida que el mortal que ho copsa forçosament ha de sentir-se cor-fetit.

Els abrusats d'amor poden llegir aquest llibre, ple de passió, que els ungirà d'una aconhortadora il·lusió dins la realitat mateixa.

J. B. P.

Rapapiejant

No és altre el mot que ve a tot aplicar si es fan comparances sobre les apreciacions del cronista que ve fent les ressenyes de les actes que es celebren durant la passada Festa Major en l'altre setmanari local, especialment tractar dels ballets populars catalans i dels Esbarts que els donen a coneixe.

Llegint les tres notes, talment sembla que en lloc de rapapiejar reflexen: la primera, la satisfacció de manar i lluir aquell famós

Diputació de Barcelona

barret; la segona, que la molta feina de manar i d'exhibició no li donà temps per a res més que que abocar aigua al seu molí; i la última, el trobar *peros*, sense que l'interessin les dances, ni la cultura, ni la educació ni l'higiene. Tot ho supedita a un trist Cassinet, teme ós de que se li acabi... la claque.

Deia aquell setmanari l'any 1918:

«...No se limitaron los festejos de tan memorable tarde a los descritos, pues en el salón de verano del Casino del Prado la entidad «Esbart Folk-lore de Catalunya» dió a conocer varias danzas de comarcas catalanas para su *divulgación como medio educativo*, mereciendo repetirse el precioso *Minuet* de «La Xinel·la Preciosa», obra de nuestro compatriota D. A. Català.»

Publicava l'any 1920:

«El Prado Suburens, después de la Verbena en nuestros Paseos Marítimos, subvencionando los bailes callejeros, contratando un *Esbart de Dançaires*, decorando el salón de verano y utilizando «La Principal» de La Escala, organizó un festival para puntear sardanas y entretener a los concurrentes...»

Ressenyava aquest any:

«...Estuvo a cargo del «Esbart Folk-lore de Catalunya» y de la Cobia «La Principal del Camp». El desarrollo del programa gustó a los espectadores, y seguramente habría agradado más si los intérpretes se hubiesen presentado con los atavíos propios para cada *ballet*.»

L'any 1920 anaven vestits típicament.

¡I encara volen dir-se autonomistes! ¡Quín cinisme!

MARINER

Sessions de l'Ajuntament

ORDINÀRIA DEL 4

La presideix l'Alcalde, assistint-hi els regidors Srs. Clarà, Martí, Marcet i Martí Escala.

Aprovada l'acta de l'anterior, la Presidència dona compte de la visita feta a la Empresa de l'Aqueducte «Príncipe Alfonso» per la escàs amb que suministra aigua a la vila, treguent-ne la impressió de que dintre breus dies vindrà la normal, per quant fou tancada una de les dues mines que assorteixen a la població.

S'acorda el pagar, dels cabals de Comitè Benèfic, el sou de l'Auxiliar de la Escola Nacional de Nens del mes de Setembre, per no figurar la consignació en Pressupost per aquest servei fins a l'Octubre, quin mes s'ha adelantat en profit dels alumnes.

La Presidència dona compte d'haver dirigit un telegrama al Ministre d'Instrucció Pública felicitant-lo per haver dictat la R. O. protegint les Belles Arts i fent-li saber el projecte dels intel·lectuals d'aquesta vila, creant Concursos amb premis, consistents en xalets, per als artistes ibèrics, prèvia anuència del President de la Reial Acadèmia de Sant Ferran; el Consistori ho aprova i acorda donar-li la seva cooperació.

Es dona compte de que lo recaptat per la Festa Major puja a 4.272'50 pessetes i els gastos a 4.496'70, o sia amb un dèficit de 224'20 pessetes, dient En Martí que de la subscripció s'han pagat els «bonos», que abans es pagaven dels fondos del Municipi, subvencions al

Futbol, Matinal, etc.; queden sobre la taula.

S'aproven la recaudació de Consums del mes de Setembre, que puja a pessetes 5.260'13, i un compte d'electricitat del mes anterior.

Es dona compte de que de la recaudació del Mercat han quedat pagades 2.912'50 pessetes d'interessos a l'Hospital, además d'amortitzar se en primer de Juliol 500 pessetes, quedant el capital a 58.000 pessetes, i que, com a sobrant de la recaudació del mes de Setembre, han ingressat en Caixa 316'60 pessetes.

En Martí diu que en el primer semestre d'administració actual, comparada amb la d'igual període de l'any anterior, s'ha lograt un *augment* de 625'20 pessetes en l'Administració del Mercat; además, creu que augmentaria si es fés una revisió de tarifes, puix encara regeixen les de molts anys enrera, com també deu establir-se un preu unitari en els *puestos* fixos per tot l'any, doncs ara els mateixos llocs paguen més uns mesos que els altres, essent majorment de conveniència perquè a la Plaça deuen fer-se importants obres de restauració. Se'n queda enterat i s'acorda fer la revisió.

En vista de les manifestacions fetes pel regidor encarregat de l'Escorxador, de que no acceptava el càrrec, i que, malgrat el seu nomenament, no ha intentat complir-lo, segons manifestacions de l'Alcalde i regidors, s'acorda nomenar Encarregat a En Ramon Martí.

Es concedeixen permisos d'obres, per a fer petites modificacions a les cases dels carrers Nou, 7, i Aigua, 24, a donya Carme Camps Pallegà i D Lluís Álvarez.

A proposta d'En Martí, s'acorda que al comunicar-se a la Societat «El Retiro» lo acordat pel Consistori, si utilitzen llurdret de posar el llum, ho fassin d'acord amb la Comissió respectiva. I s'acorda la sessió.

Futbol

Dia 24 de Setembre

AGUILAS, 3 SITGETÀ, 1

SÍNTESIS

Al·lusió: La continuïtat en emprar mitjans per sadollar-se primer d'un enrobustiment tècnic, per esdevenir-ne després una general superioritat ordinal, no s'aconsegueix en les plàcides hores d'esplai en les victòries factibles, sinó en els aspres camins de les adversitats reivindicadores.—Just.

Dia primer d'Octubre

UNIO SPORTIVA SANS (reserva), 1

C. D. SITGETÀ, 3

COPA «JOVENTUT NACIONALISTA»

El potent segon team de la «Unió Sportiva de Sans» fou el que es disputà amb el nostre primer equip la formosa Copa ofrena de la «Joventut Nacionalista».

No té aquest objecte la única finalitat d'una lluitaportiva, que s'acaba en unes hores. Simbolitza la germanor, ultrapassant tota altra mena de sentiments i de idees, dels nostres entusiasmes, ben sincers.

El partit fou competitiu. Al començ dominaren els locals, els quals als deu minuts ja havien aconseguit dos goals, obra d'En Durán, el nostre admirable devanter, i d'En Vidal. Els forasters anaren reaccionant, donant mostres de un joc de cohesió, bastant equilibrat, i fins arribaren a imposar-se, lluint-se el

nostre porter en unes magnífiques parades.

Amb el resultat de dos a zero finí la primera part. A la segona el joc fou al mig del camp, amb freqüents avançades dels extrems. En aquesta fase del partit aconseguiren els blanc-verds el seu únic goal. Els nostres equipers, fent gala de esplendidesa, els perdonaren dos penaltys. A continuació En Banqué aconseguí el tercer goal i l'últim.

En resum: fou un partit competidíssim i molt agradable. L'arbitratge l'ex-jugador Termes, que, descomptant algun *off-side*, estigué acertat.

Es distingiren: Del «C. D. Sitgetà»: L'extrem esquerra, Llorens, que al meu concepte fou dels millors, juntament amb En Banqué, que es reivindicà de la passada actuació. En Durán, insuperable. En fi, jogaren tots amb decidida voluntat de vèncer.

De la «Unió Sportiva»: La defensa, que estigué seguríssima, el mig-centre i el tridu interior devanter. Sense més preàmbuls, considerem l'equip que ens visità superior al «Aguilas F. C.».

Finit el partit, el Sr. Forment, Vis-President de la «Joventut Nacionalista», amb belles paraules, els feu entrega de la Copa, desitjant-los tota classe de prosperitats.

JUST

NOTICIARI

Ha efectuat una visita d'inspecció als establiments d'aquesta vila l'Inspector del Timbre, per a comprovar si en la venda d'objectes envassats es compleixen les disposicions vigents relatives a l'ús dels segells mòvils.

Savem que dit Inspector repetirà tot sovint la visita, per lo que aconsellem als industrials que estiguin previnguts, puig aquesta aegada s'ha pogut aconseguir el màxim de facilitats i benevolença, gràcies als bons oficis de les nostres dignes autoritats.

En la parroquial Iglésia de Jesús, de Gràcia, a les deu del matí del prop vinent divendres, dia 13, tindran lloc solemnes funerals en sufragi de l'ànima de la malhaurada senyora D.ª Maria dels Dolors Morera de Gavalda (q. p. d.).

Dimecres tinguérem el gust de saludar als bons amics, ex-vicaris d'aquesta Parroquia, Mn. Antolí Vancell Roca i mossèn Joan Perramón Folcà, els quals passaren el dia en aquesta vila.

Dissabte morí a la capital de França, on havia anat per a quefers comercials, el bon amic En Joan Barnet Bellamunt, soci gerent de la important casa «Josep Barnet» de Barcelona; havent deixat tan irremparable pèrdua en el major desconsol a la seva família, seguint també molt sentida pel comerç de la capital i per ses innumbrables amistats.

A la seva desconsolada esposa, fills, pares, mare política, germans i demés familiars, BALUART DE SITGES els transmet la expressió de la seva condolència.

La professora en parts D.ª Teresa Raventós d'Olivella ens fa avinent que ha traslladat el seu domicili i consultori al carrer de Sant Francisco, núm. 1.

Diumenge foren conduïdes al clòs sagrat les despulles mortals de la estimada compatriota D.ª Rosa Carbonell Panyella de Comas, morta als 75 anys d'edat.

Al seu desconsolat espòs, filla, nets i demés familiars els acompanyem en la pena que amb tal motiu experimenten.

El dia 7 de Setembre, la cobla La Principal del Camp va estrenar a la Plaça de Antoni López, de Barcelona, la sardana «L'Aplec del Vinyet», del nostre compatriota i amic el Mtre. Antón Català, seguint fortament ovacionada i tenint de repetir-se, assolint un èxit grandíol la seva música essencialment catalana.

Amb aquest motiu, la revista «La Sardana» dedica al Mtre. Català un xardorós elogi, esperonant-lo a que dongui a conèixer composicions pariones i el felicitat p. r. les seves sardanes «tan catalanes».

A la tarde del dilluns va rebre cristiana sepultura el cadavre de l'apreciat conveí En Vicens Paretas Durán, mort al 46 anys d'edat.

Rebin les seves filles i demés familiars el testimoni del nostre condol.

L'equip futbolista del Colegi dels Germans Maristes i una selecció dels demés Estudis de la vila celebraren un interessant partit, havent guanyat el primer per 7 goals a 1.

Fou arbitrat per En Bosch, i es disputava una magnífica Copa, ofrena de varis compatriotes.

Marcà el kic-off el jove Josep Ferret i Querol.

El partit fou presenciat per tota la quitxalla de Sitges i forasters, en mig de gran entusiasme.

La enhorabona als jovenets guanyadors de la copdiciada Copa.

Als 45 anys d'edat, dilluns a la vetlla morí sobtadament la bondadosa compatriota D.ª Petronilla Monserrat Matas de Ibáñez.

Transmetem al seu atribulat espòs, fills i demés familiars la expressió del nostre més pregón sentiment.

La Joventut Nacionalista està organitzant un Cicle de Conferències culturals.

Segons referències, l'activa entitat acobladora de la nostra Joventut eclectica ha obtingut ja el compromís dels senyors Martí Esteve, Manel Massó i Llorens, Nicolau d'Oliver i Josep M.ª de Segarra, noms tots ells pertanyents a la llista preferent de les enlairades mentalitats catalanes.

La primera conferència tindrà lloc, si res ho priva, a les deu del vespre del dijous dia 19 del corrent mes d'Octubre, anant a càrrec del regidor de la ciutat comtal i profund pensador En Martí Esteve, qui dissertarà sobre «L'obra de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona», projectant-se una pel·lícula i diverses vistes referents a la meritíssima labor de la Comissió de Cultura del Municipi del Cap i Casal de Catalunya. L'entrada a les conferències serà lliure.

A les cinc de la tarde del dimecres tingué lloc l'enterrament del cadavre de la jove i malaguanyada compatriota Na Marina Bayod i Sufé, de 19 anys d'edat, que morí a la matinada del sosdit dia.

Més de quaranta companyes de la finada l'han acompanyat a sa darrera estada, oferint-li també una hermosa corona de flors naturals, la qual era portada per dues de ses amigues.

Junt al fèretre s'hi destacaven les corones ofrenes de pares, germans, amiga, obrers de la raó social «Sañabre, Roqueta i Llorià» i d'«El Renaixement».

FABRICA MOSAICS

ANTON PAGÉS I C.

Grandioses existències

Força varietat en artístics dibuixos d' exquisida novetat

Exit creixent per llurs bons resultats

d' aquesta nova indústria sitgetana

PREUS REDUITS

Carretera Barcelona, 3 - SITGES - Tel. 393

Rápido servicio diario de Transporte
de itges a Barcelona y viceversa

CAMIÓN

Se reciben encargos:

BARCELONA: Calle del Rec, 81

SITGES: Tacó, 22: Teléfono 338

Agencia Transportes

Carretera Nueva, 5 - SITGES

Gregorio MIRABENT HILL

REPRESENTANTE DE:

Transportes Económicos, S. A.,
a pequeña velocidad.

Plaza de San José Oriol, 2

y de

La Igualadina, a gran velocidad
San Pablo, 2 - Barcelona

Agricultores! Aplicad el NITRATO de SOSA de Chile en todos los cultivos!

Es el único abono de cobertera de resultados positivos, porque su gran solubilidad en el agua y fácil difusión en el suelo, le hacen aprovechable por las plantas en cualquier época de su vida en que se aplique, siempre y cuando no hayan llegado a su completo desarrollo.

CANTIDADES A EMPLEAR

Cereales: La dosis de Nitrato puede variar de 150 a 300 kilos por hectárea, según sea secano o regadio.

Patata: 250 a 300 kilos por hectárea, aplicado al recalce.

Remolacha, nabos y demás raíces carnosas: 250 a 450 kilos por hectárea al dar la primera bina.

Maiz: 200 a 300 kilos por hectárea al dar la primera escarda.

Viña: 200 a 300 kilos por hectárea, esparcidos en los meses de Marzo, Abril o Mayo.

Cultivos hortícolas, pimientos, cebollas y tomates: De 300 a 600 kilos repartidos en varias veces en las distintas escardas y demás labores entre líneas que se dan a estas plantas.

Arboles: De 1 a 3 kilos por planta, según tamaño, en los meses de Enero a Julio, si pueden regarse, y de Enero a Mayo, si son de secano. En los árboles y arbustos debe repartirse el Nitrato alrededor de la planta, ocupando una superficie un tercio mayor que la copa del árbol.

Macetas y semilleros: Regar cada 8 días con una disolución que contenga 3 gramos de Nitrato por litro de agua.

El **Comité del Nitrato de Sosa de Chile**, domiciliado en **Madrid**, Almirante, 19, Apartado 6, facilita folletos y todos los datos necesarios para la acertada aplicación del Nitrato de Sosa.

Phosphorrenal ROBERT

RECONSTITUYENTE granulado - elixir - inyectable

PREPARADO POR JOSÉ ROBERT Y SOLER

Calle Lauria, 74 - **FARMACIA** - BARCELONA

LLEGITIM
MOSCATELL
Vda. de Robert
a LITRES i EMBOTELLAT
S. Pere, 3 Sitges

Banco de Villanueva

Sucursal de Sitges

Comptes corrents d'estalvis

amb interès del 3 per 100 anyal

CUPONS

Préstams, Girs, Descomptes, Dipòsits en metalle i en custòdia i garantia, Compra-venda de valors i de monedes (espanyoles i extrangeres), Ordres de Borsa, Comptes corrents comercials, Caixes de lloguers i tota mena d'operacions de Banca.

Camiseria y Grobateria
32, BOQUERIA, 32

• BARCELONA •

GRAN ASSORTIT

en

Camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Dr. Martínez Amador

INSPECTOR DE HIGIENE

Enfermedades de los RIÑONES,
PRÓSTATA, URETRA y PIEL.

Aplicación del 606 y 914.

Dr. Dou. 5, pral., 2.ª-Barcelona,

VILLANUEVA: Calle Libertad, 4
de diez a doce los jueves y domingos.

Magatzem de MOSAICS i RAJOLES de tota mena

ARRAMBADORS de Rajoles de Colors de totes classes

Representant exclusiu de les RAJOLES BELGUES marca H de la casa Guillot de Bruxelles

JOAQUIM IMBURO

Sant Bertomeu, 24

Telefon núm. 338